

ПОВОДОМ ПАМФЛЕТА „КО И ЗАШТО ИЗВРЋЕ РУГЛУ ГЛОБАЛНЕ СТАНДАРДЕ И ПРОФЕСИОНАЛНЕ РАЧУНОВОЋЕ“

У часопису и на интернет страници једног удружења грађана које у свом називу користи погрешан назив правне форме „савез“ коју нема и предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. објављен је текст под насловом „*Ко и зашто изврће руглу глобалне стандарде и професионалне рачуновође*“ у којем се без икаквих аргумената и чињеница за „лоше прописе у рачуноводству“ и „маргинализован статус рачуновођа“ окривљује „Привредни саветник“, под чијим су наводним утицајем и „притиском“ доношени лоши прописи у овој области. О томе да ли је „Привредни саветник“ утицао на доношење лоших прописа излишно је полемисати са тим удружењем и предузећем, јер је то широј стручној јавности одавно већ познато. Међутим, пошто се у том тексту наводи да смо неосновано у чланку „*Нацрт закона о рачуноводству и нацрт Закона о ревизији као стратегија придруживања IFAC-у*“ ту „професионалну организацију“ која је увек „служила јавном интересу“, фигуративно назвали „дилетантском“, дужни смо да у вези са тим изнесемо неке чињенице које нису познате широј стручној јавности, на основу којих свако може судити да ли смо и колико погрешили.

Што се грбо роди, време не исправи

Чувена правна изрека наведена у наслову овог поглавља, значи да оно што је настало незаконито, с протоком времена не може постати законито.¹ Ова изрека у потпуности одговара правном статусу самозваног „професионалног регулаторног тела“, односно „Савезу рачуновођа и ревизора Србије“.

Прво, овај субјект представља се као „савез“ и у пословном називу користи реч „савез“ а у суштини

то није, јер је својим Статутом уредио форму коју има обично удружење грађана. У Закону о удружењима („Службени гласник РС“, бр. 51/09 и 99/11), у члану 7. стоји: „**удружење се може удруживати у савезе и у друге асоцијације у земљи и иностранству (у даљем тексту: савези)**“. Такође, у овом закону, у одредбама о законитости рада, стоји: „**удружење остварује активности у складу са законом, статутом и другим општим актима, као и правилима савеза чији је члан**“. Овим законом удружење је дефинисано као „**добровољна и невладина необитна организација заснована на слободи удруживања више физичких или правних лица, основана ради остваривања и унапређења одређеног заједничког или општег циља и интереса, који нису забрањени Уставом или законом**“. Према томе, закон јасно прави разлику између правне форме „**удружења**“ у које се непосредно удружују физичка или правна лица и правне форме „**савеза**“ у који се удружују удружења, односно који једино могу основати више удружења. Ранијим Законом о друштвеним организацијама и удружењима грађана („Службени гласник СРС“, бр. 24/82, 39/83, 17/84, 50/84, 45/85 и 12/89 и „Службени гласник РС“, бр. 53/93, 67/93 и 48/94), било је прописано да се „**удружења грађана могу удруживати у савезе удружења грађана**“, као и то да се „**савези удружења грађана образују самоуправним споразумом који закључују удружења на начин утврђен њиховим статутима**“.

Међутим, без обзира на то што по закону „удружење грађана“ не може у свом називу да има реч „савез“, у садашњем статуту тог „професионалног регулаторног тела“, у члану 2. стоји: „**Пун назив Удружења је: „Савез рачуновођа и ревизора Србије“. Скраћени назив Удружења је: Савез РР Србије**“. Дакле, у статуту се незаконито у називу удружења користи назив правне форме „савез“ чиме се ствара заблуда да је реч о „савезу“ као удружењу струковних друштава рачуновођа и ревизора, а у ствари реч је о „добровољном

¹ „Што се грбо роди време не исправи“ је изрека познатог правника Валтазара Богишића (1834–1908) настала од латинске сентенце „*Quod ab initio vitiosum est, non producit effectum*“ – *Што је ништаво од почетка не производи последице као да никада није ни постојало*.

удружењу грађана“. Према томе, ово удружење, које у свом називу користи назив правне форме „савез“ коју нема, сходно закону не би ни могло бити регистровано под тим називом, јер тиме доводи у заблуду прво своје чланове, а затим и све остале који по било којем основу успостављају пословну сарадњу са тим фактичким субјектом. Као што предузетник не може у свом називу имати било коју ознаку правне форме привредног друштва, јер то није, нити привредно друштво може у свом називу имати правну форму коју нема, као што је „холдинг“, „пословна заједница“ и сл., тако ни удружење грађана не може у називу имати ознаку правне форме „савез“ коју нема.

Недозвољеност регистрације удружења чији назив изазива забуну у погледу тога о каквој се врсти правног лица ради

У члану 30. став 1. тачка 2) Закона о удружењима, прописано је да ће регистратор решењем одбацити регистрациону пријаву удружења **„ако је назив удружења заменив са називом другог удружења, изазива забуну о удружењу, његовим циљевима или у погледу тога о каквој се врсти правног лица ради“**.

С обзиром на то да је Статутом Савеза, на основу којег је извршена регистрација у Регистру удружења који се води код АПР, прописано: **„Савез рачуновођа и ревизора Србије је добровољно, невладино и непрофитно професионално струковно удружење (у даљем тексту: Удружење)“**, а у члану 2. Статута, да: **„Пун назив Удружења је: „Савез рачуновођа и ревизора Србије“**, очигледно је да наведени назив овог Удружења **„изазива забуну у погледу тога о каквој се врсти правног лица ради“**, тј. у називу садржи правну форму „савеза“ а не „удружења“ како је Статутом дефинисао своју правну форму.

Овде се ради о пропусту регистратора, који није имао у виду наведене чињенице, нити му је на то неко скренуо пажњу, што раније није био случај када је регистар удружења вођен у Министарству унутрашњих послова, које није дозволило упис промене правне форме Савеза у Удружење грађана без измена оснивачког акта Савеза, о чему ће у наставку бити речи.

У наведеном коришћењу погрешног назива настоји се да се прикрије сва незаконитост у вези са настанком садашњег Удружења под називом **„Савез РР Србије“**. У члану 4. Статута Удружења под називом **„Савез РР Србије“ стоји: „Удружење је правни следбеник Савеза рачуноводствених и финансијских радника Србије...који је правни следбеник.....Савеза рачуновођа и ревизора Србије, од 1991“**. Међутим, правне чињенице говоре другачије.

Наиме, ранији **Савез рачуновођа и ревизора Србије** основала су **Друштва рачуновођа и ревизора** организована на територијалном принципу по општинама и градовима у Републици Србији, на основу **Самоуправног споразума о удруживању Друштва рачуновођа и ревизора у Савез рачуновођа и ревизора Србије, који је представљао оснивачки акт Савеза**, чије су последње измене биле уписане у Регистар друштвених организација који се водио код Полицијске управе за

град Београд, Одељење за управне послове, под бројем 212-1-161/91 дана 8.10.1991. године.² За разлику од Споразума који је представљао оснивачки акт Савеза, којег усвајају, врше измене и допуна надлежни органи Друштва рачуновођа и ревизора оснивача Савеза, Статут Савеза је општи акт којим се уређују одређена питања, који доноси Скупштина Савеза и који не може бити супротан Споразуму као оснивачком акту и којим се не могу на другачији начин уређивати питања која су Споразумом о оснивању Савеза уређена. Према томе, било које измене у организацији или правној форми Савеза морале су бити вршене једино путем измена и допуна Споразума као оснивачког акта. То је подразумевало и сагласност оснивача Савеза, тј. Друштва рачуновођа и ревизора која су закључењем Споразума основала Савез рачуновођа и ревизора Србије.

Незаконита промена правне форме Савеза

Друго, намера да се изврши промена правне форме Савеза у неку другу правну форму јавила се након добијања јавног овлашћења за „сертификовање рачуновођа“ у Закону о рачуноводству из 1996. године („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96). Разлог за то били су високи приходи од полагања испита и издавања сертификата за звања у рачуноводству прописана тим законом. Међутим, због јаког отпора Друштва рачуновођа и ревизора да се изврши трансформација Савеза која је подразумевала укидање свих Друштва рачуновођа и формирање једног Удружења рачуновођа и ревизора, тадашње уже руководство, користећи дате околности (међународне санкције, одсуство прописа о сукобу интереса и корупције, подршке функционера у том циљу изабраних у органе Савеза и др.) **извршило је незакониту промену правне форме Савеза у једно удружење грађана**, без знања Друштва рачуновођа и ревизора и без измена Споразума као оснивачког акта Савеза. Да би се прикрио тај незаконити поступак, новоформирано удружење назвали су дотадашњим називом „Савез рачуновођа и ревизора Србије“.

То се десило на седници Скупштине Савеза од 11.04.1997. године на којој је незаконито донет Статут којим је Савез трансформисан у Удружење грађана заобилазећи Споразум као оснивачки акт и без сагласности Друштва рачуновођа и ревизора. **Незаконитост тада донетог Статута садржана је у његовим следећим одредбама:**

– члан 1. гласио је: **„Савез рачуновођа и ревизора Србије је, као удружење грађана професионално – стручна организација (у даљем тексту: Савез) добровољно удружених чланова који се баве пословима рачуноводства, финансија и ревизије (у даљем тексту: чланова).“**

² Ранијим Законом о друштвеним организацијама и удружењима грађана („Службени гласник СРС“, бр. 24/82, 39/83, 17/84, 50/84, 45/85, 12/89, и „Службени гласник РС“, бр. 53/93, 67/93, 48/94, 101/2005) у члану 19. прописано је да се **„...савези удружења грађана образују самоуправним споразумом који закључују удружења на начин утврђен њиховим статутима“**.

– члан 2. гласио је: „Савез, као удружење грађана *послуже под називом „Савез рачуновођа и ревизора Србије“.*

Скраћени назив гласи: Савез РР Србије“;

– члан 3. гласио је: „Савез као удружење грађана *је правни следбеник Савеза рачуновођа и ревизора Србије од 1991. године...“*

– члан 61. гласио је: *Даном ступања на снагу овог Статута престају да важе измењене одредбе Статута Савеза рачуновођа и ревизора Србије, од 23.02.1996. године и Споразум о удруживању Друштва рачуновођа и ревизора у Савез рачуновођа и ревизора Србије од 8.10.1991. године.*“ Последње измене и допуне овог Споразума извршене су на седници Председништва републичке конференције Савеза рачуновођа и ревизора Србије одржане 21.09.1991. године, које су уписане у Регистар код Управе за управне послове Министарства унутрашњих послова Републике Србије дана 8.10.1991. године.

Основна незаконитост наведених одредби тог Статута била је у **незаконито извршеној промени правне форме Савеза** као удружења Друштва рачуновођа и ревизора у Удружење грађана, мимо измена Споразума о удруживању Друштва рачуновођа и ревизора у Савез који је представљао оснивачки акт тог Савеза и без сагласности његових оснивача Друштва рачуновођа и ревизора. Друга незаконитост је у томе што Удружење грађана основано Статутом донетим на Скупштини одржаној 11.04.1997. више није могло у свом називу користити реч „савез“ јер више није имало ту посебну правну форму прописану законом.

Треће, одмах након „извршеног пуча“ путем незаконите промене правне форме Савеза у удружење грађана без измена оснивачког акта и без сагласности Друштва рачуновођа и ревизора као оснивача Савеза, Друштво рачуновођа и ревизора из Ниша доставило је 14.04.1997. године допис Градском секретаријату унутрашњих послова Београда, о незаконитим радњама у Савезу рачуновођа и ревизора Србије. На страни 3. под тачком 2.1. тог дописа пише следеће:

„2.1.1. На основу којих законских прописа, физичка лица која су се удружила у посебно Удружење грађана, одлуком у свом Статуту хоће да буду наследници ДРУГОГ ПРАВНОГ ЛИЦА (Савез РР) кога су основала Друштва РР и да Друштва која су основала Савез РР немају појма о томе, а још мање њихови органи управљања.

2.1.2. Са статусом правног наследника, физичка лица (приватна лица) желе да преузму целокупну имовину, која се налази код Савеза РР, у којег су се удружила Друштва РР: Значи, приватна лица хоће на незаконит начин да присвоје друштвену имовину, имовину Друштва РР.“

Незакониту промену правне форме Савеза у Удружење грађана, путем незаконито донетог Статута, тадашње уже руководство Савеза, покушало је више пута да региструје код тада надлежног Градског секретаријата унутрашњих послова Београда, што им није успело, јер је тај орган увек одбио регистрацију незаконито донетог статута. Против Решења о одбијању уписа

незаконите промене правне форме Савеза у удружење грађана, Савез је тужбом покренуо управни спор код Врховног суда Србије, али је овај суд пресудом У.бр. 2342/01 од 20.03.2002. године одбио тужбу Савеза као неосновану, наводећи следеће образложење:

„Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Секретаријата унутрашњих послова у Београду бр. 2121-42/00 од 30.04.2001. године, а којим решењем је одбијен захтев тужиоца за упис у регистар друштвених организација и удружења грађана, промене статута Савеза.

.....

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

.....

Неосновани су наводи тужбе којима се указује да је тужилац у свему поступио по налогу из аката првостепеног органа од 18.12.2000. године јер се из списка предмета види да тужилац није усагласио одредбе статута на начин како је то указано од стране првостепеног органа у допису од 18.12.2000. године, нити је доставио одлуке чланица савеза да споразум као основни акт престаје да важи и да прихватају регулисање односа путем статута, нити је тужилац пружио доказ из којих друштва су присуствовали представници на скупштини одржаној 18.02.2000. године, која је сазвана по одредбама споразума од 21.09.1991. године.

Како је одредбом члана 34. Закона о друштвеним организацијама и удружењима грађана прописано да ако надлежни орган за вођење регистра нађе да статут друштвене организације, односно удружења грађана није у складу са законом, упозориће на то подносиоца захтева и одредиће му рок у којем је дужан да усклади статут са законом, а тај рок не може бити краћи од 15 дана нити дужи од три месеца, а ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по његовим примедбама, донеће решење о одбијању захтева за упис у регистар, то је првостепени орган правилно одбио захтев тужиоца за упис статута у регистар друштвених организација јер је у поступку неспорно утврђено да тужилац није поступио по акту првостепеног органа и у остављеном року није ускладио захтев и прилоге иако су налози за усклађивање захтева и прилога дати у свему у сагласности са Законом о друштвеним организацијама и удружењима грађана.“

Перфидна приватизација Савеза РР Србије

Четврто, иако нису успели да региструју незаконито извршену промену правне форме Савеза у Удружење грађана путем незаконито донетог Статута, челници тог ништавог Удружења грађана под називом „Савез РР Србије“ наставили су да примењују нерегистровани Статут и нерегистровану правну форму супротну Споразуму као оснивачком акту Савеза.

Тако су 2003. године на основу неважећег Статута донели одлуку о оснивању предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. са седиштем у просторијама Савеза у Београду, које је након оснивања регистровано у судском регистру Трговинског суда у Београду под рег. ул. бр. 1-78934-00, а решењем истог суда XVI – Fi – 432/03 од 4.02.2003. године, као оснивачи предузећа уписани су Савез рачуновођа и ревизора Србије са уделом од 41,9% и Бранислав Вукасовић из Београда са уделом од 58,1%. Одмах након тога, извршен је пренос удела од 58,1% са Бранислава Вукасовића на 11 физичка лица запослених у Савезу, што је уписано у регистар Трговинског суда Решењем XVI – Fi – 4856/03 од 13.05.2003. године. Изменом оснивачког акта тог предузећа извршена је његова докапитализација уговором од 7.11.2003. године који је оверен код Трећег општинског суда у Београду, под бројем II Об. 8875/2003, при чему су смишљено само физичка лица – запослени повећали свој удео са 58,1% на 74% а удео Савеза смањен са 49,1% на 26%.

Пето, оснивањем предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. фактички је извршена приватизација Савеза, јер **исто физичко лице** без правне легитимације за заступање Савеза, у име тог Савеза и у име предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. потписује уговор о оснивању тог предузећа. У питању је правно недопустив једностранни уговор који исто физичко лице закључује само са собом, с једне стране у име Савеза, а с друге стране у име тог предузећа. Поред тога, што је при потписивању уговора о оснивању тог предузећа, исто физичко лице као нелегитимни законски заступник Савеза потписало уговор у име тог Савеза и у име новооснованог предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. чији је то лице сувласник, **тим уговором је на штету Савеза без накнаде уступило свом предузећу пословни простор са канцела-**

ријским намештајем и магацински простор, затим искључива имовинска права и издавачка права на сталним и периодичним публикацијама, као и право коришћења знака Савеза.

Данас се све главне активности Савеза обављају преко предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. па се и приходи од издавачке делатности и семинара сливају, не у Савез, већ у предузеће „Рачуноводство“ д.о.о. Власници предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. који истовремено заступају и Удружење под називом „Савез РР Србије“, **назив „савез“ користе само као плашт којим су оденули своје предузеће**, да би користећи назив, знак и пословни простор Савеза, обезбедили себи повољнију позицију на тржишту, и држали у заблуди кориснике услуга и своје чланове, **понављајући стално исту мантру о Савезу као „једином професионалном телу“ чланица ИФАС-а чији се сертификати признају у целом свету.**

Добит Савеза дели се посредством предузећа „Рачуноводство“ д.о.о.

Шесто, преносом пословне активности Савеза на предузеће „Рачуноводство“ д.о.о. Савез је остао без великог дела својих прихода које сада остварује то предузеће. Последњих година Савез остварује пословне губитке, које му покрива предузеће „Рачуноводство“ д.о.о. расподелом из оствареног профита, чиме је Савез фактички постао део једног специфичног „хибридног“ пословног система који је спонтано настао незаконитим работама групе физичких лица која сада управљају тим системом.

У последње четири године Савез и са њим повезано предузеће „Рачуноводство“ д.о.о. исказали су следеће пословне резултате:

Пословни резултати Удружења под називом „Савез РР Србије“

– у 000 динара

Елементи	2008.	2009.	2010.	2011.
1. Пословни приходи	46.957	47.859	51.743	46.576
2. Пословни расходи	61.813	66.351	74.788	67.471
3. Пословни добитак (1–2)	–	–	–	–
4. Пословни губитак (2–1)	14.856	18.429	23.045	20.859
5. Финансијски приходи	16.174	19.012	29.305	22.711
6. Финансијски расходи	963	180	82	1.207
7. Остали приходи	–	–	–	53
8. Остали расходи	131	96	3.706	–
9. Добитак из пословања	224	244	2.472	662
10. Порез на добитак	–	–	–	–
11. Нето добитак	224	244	2.472	662

Извор: *Годишњи финансијски извештаји достављени АПП*

Пословни резултати Предузећа „Рачуноводство“ д.о.о.

– у 000 динара

Елементи	2008.	2009.	2010.	2011.
1. Пословни приходи	182.720	205.282	203.445	194.979
2. Пословни расходи	112.166	107.066	114.796	108.798
3. Пословни добитак (1-2)	70.554	98.216	88.640	86.181
4. Пословни губитак (2-1)	–	–	–	–
5. Финансијски приходи	1.218	2.684	2.206	1.900
6. Финансијски расходи	43	196	24	30
7. Остали приходи	3.331	1.474	841	543
8. Остали расходи	3.553	11.502	6.515	9.370
9. Добитак из пословања	71.507	90.676	85.157	79.224
10. Порез на добитак	2.102	2.677	2.707	2.609
11. Нето добитак	69.405	87.999	82.450	76.615

Извор: Годишњи финансијски извештаји достављени АПП

Прикривена незаконита расподела добити Савеза

Из приказаних финансијских резултата Савеза и предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. јасно се види да Савез у пословању остварује пословне губитке, које му из расподеле добити надомешта предузеће „Рачуноводство“ д.о.о. у виду расподеле добити коју Савез у Билансу успеха исказује на позицији финансијских прихода и тако обезбеђује да му крајњи финансијски резултат буде позитиван. Оваквим финансирањем Савеза, чије је пословање и обављање делатности данас апсолутно условљено вољом предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. изгубљена је пословна независност тог субјекта и његов кредибилитет као „професионалног тела“, а поготову због чињенице да је исто физичко лице уписано као једини законски заступник Савеза и законски заступник предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. без икаквих ограничења.

Међутим, главни разлог оваквог финансирања Савеза од стране предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. није у губитку пословне независности тог „професионалног тела“ коју је оно изгубило незаконитим конституисањем, већ у скривеној расподели добити коју уместо Савеза остварује предузеће „Рачуноводство“ д.о.о. јер је Савез на то предузеће пренео обављање своје делатности коју је пре оснивања тог предузећа самостално обављао.

Наиме, чланом 37. став 6. Закона о удружењима, прописано је да „**удружење нема право да остварену добит од привредне или друге делатности расподељује својим оснивачима, члановима, члановима органа удружења, директорима, запосленима или са њима повезаним лицима.**“ Ова законска одредба „изиграна“ је од стране лица која су у име Савеза пренела на предузеће „Рачуноводство“ д.о.о. обављање основне делатности Савеза, чиме су и приходе и до-

бит Савеза пренели на заједничко предузеће чији су већински власници са учешћем од 74% физичка лица која су истовремено и законски заступници или обављају друге одговорне функције у Савезу и предузећу „Рачуноводство“ д.о.о.

Правна валидност издатих сертификата

Ако је тачно, а јесте, да је од 11.04.1997. године Савез рачуновођа и ревизора Србије своје пословање обављао применом незаконитог Статута који је супротан Споразуму као оснивачком акту, поставља се питање валидности издатих сертификата за звања у рачуноводству које је тај субјект издавао у периоду док је имао јавна овлашћења, од када је и примењивао неважећи Статут и нерегистровану правну форму. *Ipso facto*, у систему који поштује право, применило би се начело *quod nullum est, nullum producit effectum* – што је ништаво, не производи никакве последице.

Изменама Закона о рачуноводству („Службени лист СРЈ“, бр. 71/01) крајем 2001. године укинута су јавна овлашћења о сертификавању рачуновођа. Као разлози због којих је извршено укидање овлашћења за сертификавање рачуновођа, у образложењу измена закона наведен је велики број додељених сертификата у периоду примене тих одредби закона, као и то што програм обуке, начин организовања испита и издавање сертификата нису били под контролом адекватних регулаторних тела. За кратко време додељен је велики број сертификата (30.000), тако да је у знатној мери девалвиран циљ који је требао тиме да се постигне, односно таква законска овлашћења произвела су супротни ефекат од очекиваног.

У рачуноводственој струци скоро је непознато да постоји и судска пресуда у чијем се образложењу констатује професионална некомпетентност генералног секретара тог Савеза чији се потпис налази на издатим

сертификатима „професионалним рачуновођама“. Тако, у образложењу пресуде Општинског суда у Новом Саду, Посл. бр. К. 1422/99 од 18.09.1998. године, стоји следеће:

„...Из напред изнетог, произилази да окривљени нису изнели неистину тврдећи у спорном тексту да се ради о непостојећем правном лицу, јер је несумњиво утврђено да СРРС није регистрован као удружење иако се таквим представља.

Да би лице са завршеним факултетом стекло својство овлашћеног рачуновође неопходно је полагање посебног испита пред посебном комисијом, а по прописима из 1996. године за звање рачуновође неопходно је 15 година рада у рачуноводству и најмање 5 самосталних биланса. Како генерални секретар СРРС не испуњава дате услове, то окривљени у спорном тексту нису изнели неистину о генералном секретару, наводећи да исти није уопште рачуновођа – ни у теоријском, ни у практичном, ни у законском, ни у професионалном смислу.“

Коришћена документа:

- Статут Савеза рачуновођа и ревизора Србије, бр. 26 од 29.01.2010. године
- Самоуправни споразум Савеза РР Србије, од 29. септембра 1991. године, бр. 212-1-161/91, који је уписан у регистар код МУП-а 8.10.1991. године
- Решење МУП-а Београд о одбијању уписа Статута Савеза РР Србије у регистар, бр. 212-1-42/00 од од 30.04.2001. године
- Пресуда Врховног суда Србије У.бр. 2342/01 од 20.03.2002. године којом је одбијена жалба Савеза на решење о одбијању уписа Статута у регистар Удружења
- Допис МУП-а Београд, Одељење за управне послове, бр. 212-1-252/97 од 21.10.1997. године, достављен Друштву рачуновођа и ревизора Нови Сад
- Допис МУП-а Београд, Одељење за управне послове, бр. 212-1-823/06 од 7.09.2006. године, достављен Трећем општинском суду Београд
- Допис Друштва рачуновођа и ревизора Ниш од 14.04.1997. године, Градском секретаријату унутрашњих

послова Београд, по предмету: Упозорење на незаконите радње Савеза рачуновођа и ревизора Србије

– Допис Друштва рачуновођа и ревизора Нови Сад, МУП-у Републике Србије, Секретаријату унутрашњих послова, по предмету: Захтев за вршење надзора

– Допис Министру финансија и економије Републике Србије, бр. 140/06 од 9.01.2004. године, по предмету: Противзаконито и неовлашћено коришћење јавних овлашћења од стране Савеза рачуновођа и ревизора Србије

– Допис Министру финансија Републике Србије, од 29.03.2004. године

– Писмо Јавном тужилаштву града Београда, од Друштва рачуновођа и ревизора Нови Сад, бр. 23/01 од 20.03.2001. године, по предмету: Упит по кривичној пријави

– Писмо Републичком јавном правобранилаштву, Београд, од 10.03.2005. године, по предмету: Предлог за подизање тужбе

– Чланак под насловом „Грешни секретар рачуновођа“ објављен у листу „Глас јавности“ од 3.01.2001. године

– Пресуда Општинског суда у Новом Саду, Посл. бр. К. 1422/99 од 18.09.1998. године, по тужби Савеза РР Србије

– Одлука Економског факултета у Приштини, Одељење у Бלאцу, бр. 388 од 9.07.2001. године о одбијању одбране поднете магистарске тезе генералног секретара Савеза РР Србије, због негативних примедби достављених на поднету тезу

– Одлука Извршног одбора Савеза РР Србије, од 28.02.2000. године о куповини и поклону два ТВ апарата и два рачунара за Економски факултет из Приштине и Вишу економску школу из Лепосавића

– Одлука извршног одбора Савеза РР Србије од 27.12.1999. године, о одобрењу износа од 86.400,00 динара за куповину 8 апарата мобилних телефона за МУП Републике Србије – Секретаријат Београда

– Одлука Управног одбора Савеза РР Србије, бр. 509 од 28.07.2000. године о одобрењу износа од 39.435,20 динара за куповину ручне радио станице Моторола ГП300 УХФ, за потребе МУП-а Нови Београд